

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XVI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у
країнах Європи та Азії»**

1 – 2 серпня 2015 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды»

молодежная общественная организация
«НЕЗАВИСИМАЯ АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЕЖИ»

студенческое научное общество исторического факультета
«КОМИТЕТ ИССЛЕДОВАНИЯ ИСТОРИИ И СОВРЕМЕННОСТИ»

МАТЕРИАЛЫ

XVI Международной научно-практической интернет-конференции
**«Проблемы и перспективы развития науки в начале третьего тысячелетия в
странах Европы и Азии»**

1 – 2 августа 2015 г.

СБОРНИК НАУЧНЫХ РАБОТ

Матеріали XVI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у країнах Європи та Азії» // Збірник наукових праць. – Переяслав-Хмельницький, 2015 р. – 159 с.

Материалы XVI Международной научно-практической интернет-конференции «Проблемы и перспективы развития науки в начале третьего тысячелетия в странах Европы и Азии» // Сборник научных трудов. – Переяслав-Хмельницкий, 2015 г. – 159 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины, ректор ГВУЗ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды».

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;
Я.О. Потапенко – д.і.н., професор;
Т.М. Боголіб – д.е.н., професор;
Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;
Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;
В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;
В.А. Вінс – к.псих.н.;
Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;
Я.О. Потапенко – д.и.н., профессор;
Т.М. Боголиб – д.э.н., профессор;
Г.Л. Токмань – д.п.н., профессор;
Н.В. Игнатенко – к.п.н., профессор;
В.В. Куйбида – к.биол.н., доцент;
В.А. Винс – к.псих.н.;
Ю.В. Бобровник – к.и.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,
А.П. Король,
Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровник,
А.П. Король,
Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,
А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровник,
А.М. Вовкодав.

С. Лисенкова – учитель-новатор початкових класів значну увагу приділяла методиці роботи на уроках математики в 1 – 4 класах. Дослідницею було розроблено методичку випереджального навчання, яка дозволила значно підвищити ефективність та якість навчального процесу. Принципово важливим в організації роботи С. Лисенкової було навчити учнів міркувати вголос. Коментовану роботу на уроках математики вчитель-новатор практикувала з самого першого дня навчання в школі. С. Лисенкова вважала такий підхід одним з елементів зворотного зв'язку. Включити кожного учня в активну роботу на уроці допомагали вчителю початкових класів опорні схеми з математики. Від традиційної схеми вони відрізнялися тим, що були опорою думок та дій учнів під час відповідей на уроках. С. Лисенкова вважала, що опорні схеми допомагають попередити помилки, опрацювати знайдену помилку на уроці, провести повторення [2 – 4].

Однак, деякі положення педагогіки співробітництва суперечили традиційній класно-урочній системі навчання. Автори педагогіки співробітництва вважали, що співробітника не можна змусити відповідати чи викликати до дошки, тим більше оцінювати. Однак це не завадило вчителям-новаторам зробити значний внесок у розвиток шкільної освіти: поняття „розвиток особистості”, запроваджене новаторами, стало ключовим визначенням у сучасній освіті; розвиток нових напрямків у навчанні спровокував появу в 90-х роках ХХ століття авторських шкіл. Відповідно до деяких положень педагогіки співробітництва сучасний учитель став помічником, організатором педагогічної взаємодії учня та вчителя, спрямованої на розвиток активності, самостійності та творчих здібностей [4].

Таким чином, в процесі наукового дослідження встановлено, що педагогічне новаторство в галузі, зокрема шкільної математичної освіти, охопило вчителів різних міст та областей України, стало явищем загальносуспільним, викликало ентузіазм у вчителів багатьох поколінь, продовжує бути стратегічним напрямом реформування системи освіти.

Література:

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / Семен Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 376 с.
2. Лысенкова С. Н. Жизнь моя – школа, или Право на творчество / С. Н. Лысенкова. – М. : Новая шк., 1995. – 240 с.
3. Лысенкова С. Н. Методом опережающего обучения : кн. для учителя: Из опыта работы / С. Н. Лысенкова. – М. : Просвещение, 1988. – 192 с.
4. Павлюк О. М. Розвиток шкільної математичної освіти в Україні (друга половина ХХ століття) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 „Загальна педагогіка та історія педагогіки” / О. М. Павлюк. – Луганськ, 2011. – 20 с.
5. Педагогический поиск / сост. И. Н. Баженова. – 3-е изд., с испр. и доп. – М. : Педагогика, 1990. – 560 с.
6. Педагогический энциклопедический словарь / гл. ред. Б. М. Бим-Бад ; редкол. : М. М. Безруких, В. А. Болотов, Л. С. Глебова и др. – М. : Большая Рос. энцикл., 2003. – 528 с.
7. Словарь русского языка : в 4-х т. / АН СССР, Ин-т рус. яз.; под ред. А.П. Евгеньевой. – 3-е изд., стер. – М. : Рус. яз., 1985. – 1988.
8. Столяр А. А. Тревожные сигналы / А. А. Столяр // Математика в шк. – 1988. – № 1. – С. 61 – 63.
9. Шаталов В. Ф. Точка опоры. Организационные основы экспериментальных исследований / Виктор Федорович Шаталов – М. : Университетское, 1990. – 224 с.
10. Шаталов В. Ф. Эксперимент продолжается / В. Ф. Шаталов. – Донецьк : Сталкер, 1998. – 400 с.

Науковий керівник:

кандидат педагогічних наук, доцент, Павлюк Олена Михайлівна.

**Тетяна Журавель, Оксана Канчура
(Київ, Україна)**

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОФІЛАКТИКИ ІНФІКУВАННЯ ВІЛ НА РОБОЧОМУ МІСЦІ СЕРЕД МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Проблема ВІЛ-інфекції понад 30 років залишається актуальною для світової спільноти, масштаби поширення вірусу імунодефіциту людини набули глобального характеру і постають реальною загрозою соціально-економічному розвитку більшості країн світу.

У теперішній час в Україні епідемічна ситуація з ВІЛ-інфекції залишається напруженою. Щороку кількість ВІЛ-інфікованих людей в Україні збільшується. Якщо в 1995 р. за оцінкою ВООЗ Україна належала до країн з низьким рівнем поширення ВІЛ, то в сучасний період вона страждає від однієї з наймасштабніших в Європейському регіоні епідемії. За даними Європейського центру епідеміологічного моніторингу ВІЛ/СНІДу частота нових випадків ВІЛ в Україні перевищує показники майже всіх європейських країн, а рівень захворюваності на СНІД практично найвищий.

За даними Українського центру контролю за соціально небезпечними хворобами Міністерства охорони здоров'я, у травні 2015 року в Україні офіційно зареєстровано 1 214 випадків ВІЛ-інфекції, в тому числі 1 213 випадків ВІЛ-інфекції серед громадян України та 1 серед іноземців. За період 1987 – травень 2015 рр. в Україні офіційно зареєстровано 273 536 випадків ВІЛ-інфекції серед громадян України, у тому числі 78 476 випадків захворювання на СНІД та 36 521 смертей від захворювань, зумовлених СНІДом.

Міжнародна організація праці (МОП) ще у 1999 році визнала проблему ВІЛ/СНІД не лише соціальною та медичною, а й трудовою, оскільки поширення ВІЛ може мати негативні наслідки для економіки країн [7].

Питання запобігання поширенню епідемії ВІЛ/СНІДу та координації зусиль у справі відповіді на неї залишаються в зоні уваги уряду нашої держави, європейського та світового співтовариства.

Сьогодні немає єдиного визначення професій підвищеного ризику інфікування ВІЛ. Загалом виділяють дві групи таких професій, одна з яких – медичні працівники, які за специфікою своєї діяльності контактують з кров'ю та іншими біологічними рідинами людського організму (визначені ВООЗ та МОП).

В українському законодавстві, зокрема у Законі України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» (ст. 22), ВІЛ-інфекція, якою особа інфікувалася внаслідок виконання професійних обов'язків, належить до професійних захворювань [1].

Метою статті є здійснення аналізу актуальності та сучасного стану профілактики інфікування ВІЛ на робочих місцях серед медичних працівників.

Всі громадяни України, у тому числі медичні працівники, мають право на безпечні умови праці там, де вони працюють.

Законодавством України визначено правові, організаційні та фінансові засади діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, спрямованої на запобігання виникненню і поширенню інфекційних хвороб людини.

Оскільки медичні працівники за визначенням ВООЗ належать до професій групи ризику і, відповідно, мають ризики інфікуватися ВІЛ, то вони мають право бути захищеними під час виконання професійних обов'язків [6].

В Україні на законодавчому рівні створено досить сприятливі умови для запровадження заходів контролю і профілактики ВІЛ-інфекції на робочих місцях.

Так, на сьогодні питання ВІЛ/СНІДу у сфері праці регламентуються Конституцією України, Законом України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ», Кодексом законів про працю України, Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», а також Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», рядом підзаконних актів.

Аналіз української правової бази, здійснений національними експертами, з урахуванням Міжнародних керівних принципів з ВІЛ/СНІД і прав людини, «Керівництва для законодавців з проблем ВІЛ/СНІД, законодавства і прав людини», інших міжнародних документів нормативного і рекомендаційного характеру, засвідчив, що в цілому законодавство України щодо ВІЛ/СНІДу у сфері праці є достатньо прогресивним і відповідає міжнародним вимогам.

Розглянемо ключові для нас статті Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ».

Стаття 20 вищезазначеного Закону передбачає, що МОЗ України як роботодавець повинен забезпечити працівників, які проводять діагностику ВІЛ-інфекції, лікують ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД, контактують з кров'ю та іншими біологічними матеріалами інфікованих осіб, необхідними засобами індивідуального захисту згідно зі встановленим переліком і нормативами. Крім того, ця стаття констатує, що має бути організований відповідний інструктаж щодо використання засобів захисту, а також створені умови для проведення екстреної постконтактної профілактики працівникам, які під час виконання зазначених робіт отримали пошкодження шкірного покриву тощо, зазнали безпосереднього відкритого контакту з кров'ю чи біологічними матеріалами людини. Також у статті мова йде про створення умов для проходження такими працівниками за їх бажанням тестування [1].

«Інструкція з профілактики внутрішньолікарняного та професійного зараження ВІЛ-інфекцією» Міністерства охорони здоров'я № 120 від 25.05.2000 року передбачає контроль за безпекою щодо ВІЛ-інфікування медичних працівників під час виконання ними професійних обов'язків, а також техніку безпеки при роботі з кров'ю та біологічними рідинами ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД. У документі передбачено зобов'язання роботодавця (медичної установи) забезпечувати робочі місця медпрацівників інструктивно-методичними матеріалами, аптечками для проведення термінової профілактики при аварійних ситуаціях, наборами одноразового медичного інструментарію, дезінфекційними засобами для проведення знезараження тощо. У документі відображено також і обов'язки медпрацівників щодо уникнення зараження на ВІЛ при маніпуляціях, роботі з кров'ю, біологічними рідинами ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД. Інструкцією також передбачено проходження медпрацівниками, за їхньою згодою, у випадках можливого інфікування ВІЛ під час виконання професійних обов'язків, тестування на ВІЛ-інфекцію, а також конфіденційність результатів тестування [5].

При цьому, дослідження «Профілактика ВІЛ/СНІДу на робочому місці в системі охорони здоров'я України», проведене у 2009 р., показало, що вищезазначена інструкція МОЗ дещо застаріла і її потрібно переглянути, оскільки не всі рекомендації інструкції відповідають настановам ВООЗ [2].

Дослідники стверджують, що в умовах стрімкого розповсюдження ВІЛ-інфекції серед населення кожен, хто звертається за медичною допомогою, повинен розглядатися як потенційний носій вірусу імунодефіциту людини (ВІЛ). Відповідно кожне робоче місце медичного працівника має бути забезпечене засобами попередження передачі ВІЛ від можливого вірусоносія або хворого на СНІД – іншим пацієнтам, медичному і технічному персоналу. З метою зниження ризику інфікування під час виконання професійних обов'язків медичним працівникам слід неухильно дотримуватися правил виконання всіх медичних

маніпуляцій з урахуванням протиепідемічних і санітарногігієнічних норм. У разі ігнорування цих правил ризик професійного зараження медичних працівників ВІЛ суттєво підвищується [4].

Водночас, Комплексне зовнішнє оцінювання національних заходів з протидії СНІД в Україні, проведене у 2009 році, засвідчує, що в Україні майже не впроваджуються програми профілактики ВІЛ на робочих місцях серед медичних працівників [3]. Крім того, виявлено суттєві недоліки у реалізації заходів щодо постконтактної профілактики ВІЛ-інфікування медичних працівників та поширення серед медичного персоналу небезпечних моделей поведінки стосовно інфікування ВІЛ. Результати дослідження свідчать, що серед працівників медичної галузі третина не дотримується правил техніки безпеки на робочому місці, що може бути пов'язано з нестачею засобів індивідуального захисту (гумових рукавиць, масок тощо), а також низьким рівнем обізнаності щодо основних правил безпеки та попередження інфікування [2]. При цьому рівень стигми та дискримінації ВІЛ-інфікованих, випадки відмови від надання екстреної допомоги особам, ВІЛ-позитивний статус яких відомий, залишаються досить частими.

Все вище зазначене свідчить про необхідність запровадження не лише соціально-медичних, а й комплексних просвітницько-профілактичних заходів серед медичних працівників, спрямованих на підвищення їх рівня обізнаності, усвідомленого ставлення до проблеми та відповідальності за власне здоров'я та життя та здоров'я і життя пацієнтів.

Нами розроблено просвітницько-профілактичну програму для впровадження серед медичних працівників Переяслав-Хмельницького району Київської області. Цільовою групою програми є медичні сестри загальної практики центрів сімейної медицини, сімейні медсестри амбулаторій загальної практики, фельдшери та акушерки ФАПів та ФП, медичні сестри терапевтичного та інфекційного відділень лікарень.

Метою програми є профілактика інфікування ВІЛ на робочому місці шляхом підвищення рівня обізнаності медичних працівників щодо способів попередження інфікування, надання їм практичних вмінь і засобів для забезпечення прав клієнтів і захисту власних прав на безпечне професійне оточення.

Завдання програми:

- Розглянути базову інформацію про сутність ВІЛ-інфекції, шляхи передачі ВІЛ.
- Ознайомити з нормативно-правовою базою щодо профілактики ВІЛ-інфекції, захисту прав пацієнтів, а також медичних працівників на робочому місці.
- Визначити основні умови попередження інфікування ВІЛ медичним працівником під час виконання професійних обов'язків.
- Розглянути особливості постконтактної профілактики та тестування на ВІЛ.

Програма розрахована на 14 годин та містить такі змістові модулі:

1. Сутність ВІЛ-інфекції та СНІДу (2 год.)
2. Законодавче забезпечення профілактики ВІЛ-інфікування на робочому місці (2 год.)
3. Захист прав ВІЛ-інфікованих пацієнтів та медичних працівників (2 год.)
4. Толерантне ставлення до ВІЛ-інфікованих пацієнтів (3 год.)
5. Технологія профілактики ВІЛ на робочому місці (3 год.)
6. Постконтактна профілактика та тестування на ВІЛ (2 год.).

Основні форми, через які буде впроваджуватися програми: тренінгові заняття, відео-лекторії, зустрічі з експертами (круглі столи).

Вважаємо, що впровадження просвітницько-профілактичної програми на основі принципів систематичності та комплексності дасть змогу покращити ефективність профілактики ВІЛ-інфікування на робочому місці, сприятиме удосконаленню надання допомоги ВІЛ-інфікованим пацієнтам, що зрештою вплине на зменшення темпів епідемії в Україні.

Література:

1. Закон України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» № 1972–XII від 12.12.1991 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1972-12>]. – Назва з екрана.
2. Звіт про науково-дослідну роботу «Профілактика ВІЛ/СНІДу на робочому місці в системі охорони здоров'я України» (пілотне дослідження) / МОП : Проект «Впровадження політик і програм з ВІЛ/СНІДу у сфері праці». – К., 2009. – 184 с.
3. Комплексна зовнішня оцінка національних заходів з протидії СНІД в Україні : зведений звіт. – К., 2009. – 240 с.
4. Костюк О. К. Захист медичних працівників: профілактика ВІЛ/СНІДу на робочому місці. Посібник. – К. : МГО «Соціальні ініціативи з охорони праці та здоров'я», 2008. – 23 с.
5. Наказ Міністерства охорони здоров'я про затвердження Інструкції з профілактики внутрішньолікарняного та професійного зараження ВІЛ-інфекцією, № 120 від 25.05.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0820-00>]. – Назва з екрана.
6. Постконтактная профилактика ВИЧ-инфекции // Лечение и помощь при ВИЧ/СПИДе: Клинические Протоколы для Европейского региона ВОЗ / Ред. И. Ерамова, С. Матич, М. Мюнз. – ВОЗ, 2006. – С. 1–37.
7. Теличко К. Актуалізація проблем моніторингу дитячої праці та поширення ВІЛ/СНІДу в Україні в контексті охорони праці [Електронний ресурс] – Режим доступу: [<http://ohoronapraci.kiev.ua/ua/archive/2009/5/aktualizatsiya-problem-onitoringadetskogo-truda>]. – Назва з екрана.

К.Ж. Бузаубакова, С.А. Аубакирова (Тараз, Казахстан) ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЭЛЕМЕНТОВ ДУАЛЬНОЙ ФОРМЫ ОБРАЗОВАНИЯ В ПЕДАГОГИЧЕСКОМ ВУЗЕ ПРИ ПОДГОТОВКЕ КВАЛИФИЦИРОВАННЫХ СПЕЦИАЛИСТОВ.....	53
Юрій Душенко (Старобільськ, Україна) НОВАТОРСЬКИЙ ДОСВІД УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ЯК ЧИННИК РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	56
Тетяна Журавель, Оксана Канчура (Київ, Україна) АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОФІЛАКТИКИ ІНФІКУВАННЯ ВІЛ НА РОБОЧОМУ МІСЦІ СЕРЕД МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	57
Ірина Калько (Сєвєродонецьк, Україна) ГЕНДЕРНО-КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	60
Ірина Ковальчук (Дніпропетровськ, Україна) МОТИВАЦІЙНО-РЕФЛЕКСИВНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ.....	61
Наталія Литвинова (Старобільськ, Україна) ДІАГНОСТИКА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ОБІЗНАНОСТІ ТА АКТИВНОСТІ БАТЬКІВ У ПИТАННЯХ ПРОФІЛАКТИКИ НАРКОТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	63
Ольга Лучанінова (Дніпропетровськ, Україна) ДУХОВНА КУЛЬТУРА ЯК СПОСІБ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У СТРУКТУРІ ВИХОВНОЇ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО ВНЗ.....	65
Галина Мороховець (Полтава, Україна) ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ КОМПЕТЕНЦІЇ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ.....	68
Вера Омарова (Павлодар, Казахстан) ДОПОЛНИТЕЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ В ИННОВАЦИОННОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАЗАХСТАНА.....	70
Олена Павлюк, Юрій Душенко (Старобільськ, Україна) ПЕРЕДОВИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ДОСВІД В ВИСВІТЛЕННІ ПИТАНЬ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ.....	72
Ангеліна Спіцина (Київ, Україна) МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ.....	73
Максим Стьопін (Маріуполь, Україна) ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНТЕРНЕТ-ДИСКУРС ТА ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК ЙОГО РІЗНОВИД.....	77
Динара Умербекова (Павлодар, Казахстан) ЗДОРОВИЙ ОБРАЗ ЖИЗНИ КАК СОЦИАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ ЯВЛЕНИЕ.....	78
Олександра Шиман (Бердянськ, Україна) КОМПЛЕКСНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ІНФОРМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	81
СЕКЦІЯ: ПРАВО	
Богдан Кушнір (Київ, Україна) ПРАВОВЕ ПІДГРУНТЯ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬНОГО ТА ПОЛІТИЧНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ.....	84
Андрій Смілик (Львів, Україна) ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ СВОБОДИ ВОЛІ ТА ПРАВА В РОЗУМІННІ Г. ГЕГЕЛЯ.....	84
СЕКЦІЯ: ПСИХОЛОГІЯ	
Наргиса Икрамова, Шерзод Рузалиев (Фергана, Узбекистан) ЗАЩИТИТЕ СВОЮ СЕМЬЮ ОТ ПЛОХОГО ВЛИЯНИЯ.....	88
СЕКЦІЯ: СОЦІОЛОГІЯ	
Нафиса Валиева (Наманган, Узбекистан) ЁШ АВЛОДДА МИЛЛИЙ ҒОЯ, МИЛЛИЙ МАҒКУРА ВА УМУМБАШАРИЙҚАДРИЯТЛАРГА АСОСЛАНГАН ДУНЁҚАРАШНИ ШАКЛЛАНТИРИШ.....	91
Аліса Возненко (Київ, Україна) МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	93
СЕКЦІЯ: СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	
Вячеслав Василенко (Київ, Україна) ЧАСОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРОЦЕДУР ОБМІНУ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗІ ЗВОРОТНИМ ЗВ'ЯЗКОМ З ОЧІКУВАННЯМ.....	96
Віталій Павлюк (Київ, Україна) ПРОДУКТИВНІСТЬ СУЧАСНИХ ПРОЦЕСОРІВ INTEL I AMD ТА ЇХ ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА.....	99